

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

arrest nr. 9591 van 7 april 2008
in de zaak X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de Minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 april 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 april 2008 houdende de teruggrijving van de verzoekende partij, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 april 2008 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. KAKIESE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak:

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te hebben.

Zij kwam in België toe op 5 april 2008 en werd aan de grens tegengehouden, daar zij niet in het bezit was van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken en evenmin in het bezit was van toereikende bestaansmiddelen.

Ten aanzien van de verzoekende partij werd een beslissing tot teruggrijping genomen, alsook een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

De beslissing tot teruggrijping maakt het voorwerp uit van de onderhavige procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.1. De uiterst dringende noodzakelijkheid:

Wat de voorwaarde betreft van de uiterst dringende noodzakelijkheid bepaalt artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen". Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident zijn, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar. De verzoekende partij dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig. Enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft voert de verzoekende partij aan dat zij thans is opgesloten met het oog op teruggrijping.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad vastgehouden wordt en dat de teruggrijping gepland is op 9 april 2008 om 9 uur. De beslissing tot teruggrijping werd op 5 april 2008 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op 6 april 2008 ingediend. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat de verzoekende partij alert en diligent heeft gereageerd.

Aan de voorwaarde van de dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.2. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

Wat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft stelt de verzoekende partij dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan, dat haar recht op gezinsleven wordt aangetast door de bestreden beslissing, dat het niet zeker is dat zij in de toekomst nog een visum zal kunnen verkrijgen, dat haar voorziene reis niet zal kunnen

doorgaan, terwijl zij daarvoor veel moeite heeft gedaan, dat haar eer zal worden aangetast en dat haar moreel evenwicht verstoord wordt door de bestreden beslissing.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

De verzoekende partij beperkt zich in haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot een opsomming van vaagheden en algemene beweringen zonder deze op enige wijze te staven. Waar de verzoekende partij stelt dat haar gezinsleven zal worden verstoord, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat zij volledig in gebreke blijft toe te lichten in hoeverre er desbetreffende sprake kan zijn van een familieleven. Het is helemaal niet duidelijk welk het contact is met haar zussen, hoe lang het geleden is dat ze elkaar nog ontmoet hebben, In die mate is het aangevoerde nadeel veel te vaag.

Bovendien belet niets de verzoekende partij haar zussen terug te zien en haar reisproject over te doen, nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomstdocumenten en voor zover zij haar doel van haar verblijf en de omstandigheden ervan kan staven met relevante stukken en documenten. In zoverre is het voorgehouden nadeel niet moeilijk te herstellen.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat het niet zeker is dat zij in de toekomst nog een visum zal verkrijgen, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat het voorgehouden nadeel hypothetisch is en bijgevolg niet kan worden aanvaard.

Wat het argument van de verzoekende partij betreft dat haar eer zal worden aangetast dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens vast te stellen dat zij bijzonder vaag blijft en geen enkel concreet gegeven aanbrengt ter staving van haar bewering.

Daar waar verzoekster stelt dat haar moreel evenwicht verstoord wordt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan evenmin worden aangenomen dat dit nadeel moeilijk te herstellen zou zijn.

Het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij wordt door geen enkel concreet element afdoende aangetoond. De vage en ongestaafe beweringen van de verzoekende partij volstaan niet om aannemelijk te maken dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. Ph. DE SMET,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. DE SMET.

J. CAMU.